

פרת חטאת פרק ארבעה עשר זבחים ק"ז.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) (דש"י ד"ה וכל שהנצור וכו'
וכלל מוסדות כמות יחיד כלל
יהד"א);

שינוי נוסחאות

[illegible]

נמלא זבין וטמאי מפס משתלחין חוץ למחנה. שכנה לבדה דהא שניה מותרין במחנה ישראל כדאמרין בפסחים ב' אלו דברים (דף טו.) מחניהם. שני מחנות משמע אחת י' לכל זכ ואחת לכל טמא ופס' אלו דלא והאי הוא מחנה ליהם ומשתלחין חוץ למחנה מפס שכנה ומותרין במחנה ליהם זבין וטמאי קריין משתלחין חוץ למחנה ליהם: אלא מאי מחנה ישראל לא הוא. כמאן? אלא מחנה ליהם שוב א"ל שם י' קבע מחנה והרי הוא כדור בעלמא ומותרין מזרעין ליטב שם הריבין להשתלח ממחנה ישראל ויטבו עכשיו שם הויץ: א"ל נמלא זבין וטמא. וטמא. חוץ למחנה ליהם בגלגל: אלא כולסו הוו. ודקמין לא היו אלא שני מחנות לענין קליטה הוא דנקתלקה חרות מחנה ליהם מלקוטם: אלא הוהביתם שגג: ושמיך לך מקום י' כפיך. רמז לו הקב"ה למשה במתן תורה שיהיה למחנה זו דכתיב (דברים ד') אי יבדיל משה שלג ערס בקרן ארבעים שנה י' לך מקום. המקום שלג דהיינו מחנה ליהם אף הוא נקלט י' מכלל אמרו בן לוי. שהיה י' דר צברי מקלט שכל ארבעים ושנה עריות של לויים ערי מלטה היו כדאמרין בתם' מכות (דף טז.) ואם הרב צאגון גולה לאחד מערי חביריו דדריש ביה נמי הכי ושמיך לך מקום א"ל הריים גולים: ואם גלה נכללו. עמזון גנון משכניה לשיניה: פלגו קולטו. דומיא דמדבר שהיה י' מחנה ליהם קולטם: כל הידור ויטבר אהרן כצמח. קטנה דליוה צמחה גדולה ע"י קרבו חובת צבור דמכיו י' ייעשו את הפסח בגלגל אלא בקטנה ואמר י' דקריי נהיטו ונדבות ולא חובות וצבורת הכיסים חוץ לה י' כהדאי חוץ להאי: מחנה ומחנה ויטורו. ידך ויטד הוא וקריבי: כל שאין ידך ויטד אין קרב כצמח. קטנה מדליף טעמיה לקמיה וע"י) שאין יחיד מקריב טעם בשפם היחיד הצמות הצמות ואפילו

גדולה וצדור בקטנה לא מקריב כו' | אישתכח דאין חובות קריבין בקטנה. ואי קשיא לר' מאיר אייב יחיד לא עשה פסחו בגלגל וקרא מבין | ועשו את הפסח (מגדנר ט) פסח קרנ צבור קרי ליה דאחי כטוסיא בנס' יומא (דף 6א) והכי נמי דרש"ס קמי אף צבור לא הקריבו אלא פסחיהם | אלאה קרנ צבור קרי ליה. לקמן | יליף טעמא דכולהו: לא קריב כו'. לאפקוי מנחות וזוירות ללא קריב בנמה קטנה: כל שצבור והיחיד מקריבין באלל מועד שצמדמר. דהיינו כל הקדנות כולן נדרים ונדבות וחובות (קטובע פסג זמן) מקריבין באלל מועד שצגלגל דהיא ביה גדולה. והשחא לרס אדר"מ ודקרנן דקדמתי כל שצצבור כו' לאשמועינן דאין חילוק באלל | מועד שצמדמר לאלל מועד שצגלגל מכלל דשמעיהו לר"מ ורבנן דלמרי יס חילוק וזה | חילוק שאין יחיד מקריב בו חובות ועממיהו | נמי שמעינן לקמן (ע"פ דלפי" בנמה גדולה לא קריב יחיד אלא נדרים ונדבות ור' מאיר מנחות וזוירות בכל | (6א) : כמות מוסדות. כמות יחיד: וכמות שצדאש הגג. היא כמות יחיד: אלא עולם ושליש. ולא מנחות וזוירות: וכאן וכאן. כמות צבור וכמות יחיד לא קרבו כדן יחיד אלא עולות ושליש. וקריב ר' שמעון פליג אומר דכולהו כצירה לא דאין חילוק לצבור וצבור שצגלגל גדולה יותר מחדש בקטנה כח: | אלא פסחים כו'. אצל ר'

מתים משתלחין חוץ
אמרה י' ולא יטמאו את
לזה ומחנה לזה א"ל רבא
אל לא הוא נמצאו א'
למקום אחד והתורה
י' ישב טמא אחר עמו
לחלוא הו' ומאי לא היו
קליטה מכלל דבמדבר
לוי' אין י' והא תניא
בחי' מקום מקומך
שמגלין במדבר להי'ן
א' אמר בן לוי י' שהרג
ם גלה לפלכו י' פלכו
ר' רב אחא בריה דרב
י' ישב עיר שקלטו
ת"ר י' כל נידר ונידב
אין נידר ונידב אין קרב
ת קריבין בבמה דברי
ו' י' אלא עולות
ודה אומר כל שהצבור
אהל מועד שבמדבר
שבגלגל מה בין אהל
אהל מועד שבגלגל
לא היו במות מותרות
היו הבמות מותרות
לא היה מקריב עליה
וחכ"א כל שהצבור
ד שבמדבר מקריבין
וכאן וכאן י' לא קרבו
למים בלבד י' שמעון
הקריבו אלא פסחים

לכתחלה אין זקוק ללשון מן
 סולה ונחתמה דלי געביר מן
 לתמוס: ב' הדר וזעו
 בנחתה קטנה דכפרה וסלין
 זכאבדו קטן מקריבין בקטנה וז
 יסיתר בכמות ל' חזיר דל
 דמחזיר ר' יהודה של שנה
 דל' חזיר ורבע של מילות
 נגלגל אחר בנחת גדולה
 ככל אשר אמר עושים פ'
 דעניו עשר שער שרות
 הישר אנעניו קף דהא בנ
 דלא הקריב ב' פ' מקטש
 חילוק קטן לצדו פ' חזיר
 עמלן לא הקריב גדולו

[דף קיח.] פריך היינו תנא ר
מדבר לגלגל בצמה גדולה
[כח] פר העלם דבר ושעיר

הוא אבל קדשי קדשים דבעי מחילה כיון

דנחלקו מסעות אין מחנה שרית
קיים ולחם הפנים ושאר קדשי קדשים
מיפסל יוצא דמוח במנחות ב'ש'
שמי הלחם (דף 56.) ולעיל ב' קדשי
קדשים (דף 57.) דלמר בשמי מקומות
קדשים נחלקין ומוקין לה בקדשי
קדשים ולאחר שפירקו יורס את המשכן
היינו כל זמן של נסע מכל וכל
דעדין המחנה וקצלי ההלך בתחילת
וא"ת ברש שמי הלחם (מנחות דף 56.)
דפליגי בלחם הפנים אם נמסל
במסעות ומפרש דנחלקו דרש
לא פליגי ולא מיפסל י' פליגי
במסולק מאן דלמר אינו נפסל
דלרשיקן דא"ש נסעק אהל מועד
הוא ואידך ההוא לדגלוס הוא דלחם
ש' הורידע אחיה דגל יסע חתלה
והשחא אחאי לא משני דלחם לקדשים
קלים ולקדשי קדשים קידס פילוק
הקלעיס : וזה תורה אברה ברד
י"ב. שלא יסע עמאס אחרים וסכים
עמו א"ש : דך סונוא לר"ש ויחז
דרשא לר' יהודה לר"ש דרש ליה
מקרא אחרים בנפשים ברש אלו
דכרסי (דף 58.) יחז ליה להרש
לחזיר דרשא הפסוקים והקריס :

פלווה קאטשו. קף דגושה גנחמה
(2) כמו עין נסמן: עיני שקאטשו
בר. עיקר קורא ציווה צוהר דגור
תקלו. ומרריבו מתינו בתמות פ"ב דער
(י:) הרג באחזה העיר גולה משכונה
לשכונה ולתי גולה מעיר לעיר ושמה
היינו וכתחלה דכן לוי גולה מעיר
לעיר אבל דיעבד דלא אמרי' דאס
גולה לתוך פלווה פלווה קלטו ומתפלן
לפלן גולה מעיר לעיר ואס וכן
לתוך פלווה כגון משכונה לשכונה וזה
שמשע פ"י בהוטערס דף נמי גס

עצור וזה גדולה לעיר אחרת כדי להק-
טותה לטובתה אם חזר לשבותה כלא ^א
קרב בבמה. אפי' מנחות וזויות קרב
זו ויבד און קרב במה קטנה דליל
זו וידע אפי' בגדולה לא קרבי בשעת
יבם מלחם דר' יהודה דפי' כגוטרס
זו וידע מקריבין בו' מכלל דשמיניה
זו וזה חלוק שאלן קריב חובות
זו מאיר ורעקן דדי' לא תפס בגלגל
זו וזה ודע ואפי' במה גדולה אלא
היינו נדות ר' יהודה סבר דכי חבי-
ב יחד: ר"ב שפעון אומר אף צבור
ר"ש פליג אכולהו דכולהו קבירא להו
לגלגל במה גדולה ור"ש אומר אף
יתר מיעד בקטנה אלא פסחם בו' ^א
ואז דהא חכמים דלעיל גמי הכי אמרי:
זכי שמעון אומר אף צבור עמם לא
עזות כוכים לא קרבו להם בגלגל:
לא

עין משפט
גר מצוה

א מ"י פ"ג מהלכות ביאת
המקדש הלכה ב:
ב ב מ"י פ"ו מהלכות ביאת
הלכה ב:

תורה אור השלם

1. מִקֵּד עַד נִקְבָּה חֲשׁוֹלֵי אֶל
מִדְּרָגָה לִמְדָּה חֲשׁוֹלֵי אֶל
יִשְׁמָאֵל בְּנֵי מִלְּחָמָה אִשְׁרָאֵל
שֶׁכֶן חֲבֻרָה: מִכְּבֹדוֹ 2. ה
3. הָאֵל יֵשׁ אִשְׁרָאֵל הִנֵּנוּ בִּי יִשְׁמָאֵל
קִטְמָה בְּלִי כֹדִי יֵשׁ בִּי
לִמְדָּה מִשְׁכָּל: מִכְּבֹדוֹ 2. ה
4. חֲרָה אֶל יִשְׁמָאֵל וְהַחֲמִיל
אֵל לִיבִי וְשִׁמְשֵׁנוּ לִךְ מִקְטֹם
אִשְׁרָאֵל יֵשׁ שְׁקֵדָה:
5. כִּי בִּכְנֵי מִקְטֵלֵי שָׁמַיִם
מִוֹת הַחַיִּים הַגִּבּוֹר יִשְׁמָאֵל מִוֹת
בְּחֵן הַגִּבּוֹר יִשְׁבֹּב וְדִרְצָנוּ אֶל
אֶרֶץ אֲחֵיהֶם:
מִכְּבֹדוֹ 2. ה, כח

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones